

Nr 676

Av herr Börjesson i Glömminge m. fl., om rätt till avdrag vid beskattningen för iståndsättande av ekonomibyggnad å jordbruksfastighet.

(Lika lydande med motion nr 558 i Första kammaren)

Enligt kommunalskattelagen får vid taxering till inkomst av jordbruksfastighet avdrag göras från bruttointäkten för reparationer och underhåll av byggnader, medan avdrag inte får göras för ny- och om- eller tillbyggnad eller för grundförbättring.

Taxeringsmyndigheterna tillämpar dessa bestämmelser mycket restriktivt, liksom kammarrätten och regeringsrätten. Bland annat vägras avdrag för reparationer då annat byggnadsmaterial än det ursprungliga används. Avdrag vägras också när mindre ändringar företas.

Utvecklingen inom byggnadsbranschen liksom inom jordbruket har gått snabbt. Man använder i dag i stor utsträckning andra byggnadsmaterial än tidigare, och driftomläggningar inom jordbruket har medfört behov av om-disponeringar. Bl. a. medför övergång till kreaturslöst jordbruk att många byggnader vid reparation samtidigt behöver ändras. Genom avdragsbestämmelserna vid taxering av inkomst från jordbruksfastighet och den restriktiva tolkning av dessa som tillämpas utföres emellertid reparationer och ombyggnader mer med tanke på största möjliga skatteavdrag än med sikte på rationell användning. Följden blir därför att man hellre försöker återställa byggnaderna i sitt ursprungliga skick trots att driftförhållandena nu är annorlunda och nyare byggnadsmaterial är fördelaktigare än tidigare använda. Byggnaderna kommer därför inte att motsvara tidens standard och kan inte heller utnyttjas rationellt.

Förutom här konstaterade förhållanden förtjänar påpekas att jordbrukets ekonomibyggnader befinner sig i fortgående försämring. Gällande avdragsregler vid beskattningen och den restriktiva tillämpningen stimulerar inte till tillfredsställande underhåll. Det är inte samhällsekonomiskt riktigt att underhåll och reparationer av byggnader inte utförs på sådant sätt att de lämpar sig för användning efter tidsenliga arbetsmetoder. Ej heller är det samhällsekonomiskt riktigt att skatteregler lägger hinder i vägen för ett rationellt utnyttjande av de ekonomiska resurserna.

Enligt vår mening bör därför sådana ändringar göras i kommunalskattelagen med därtill hörande förordningar, att avdrag medges för underhåll

och reparation upp till den nivå, som kan anses motsvara en rationell användning av byggnaderna. Samma uppfattning har för övrigt bevillningsutskottet tillkännagett vid sitt tillstyrkande av en motion med samma syfte vid 1963 års riksdag.

Med stöd av vad som här ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära förslag om sådana ändringar i kommunalskattelagen, att avdrag för reparation och underhåll medges för kostnader för iståndsättande av ekonomibyggnad tillhörande jordbruksfastighet till en nivå som motsvarar en rationell användning.

Stockholm den 26 januari 1964

Fritz Börjesson

Johannes Antonsson

Anders Dahlgren

i Glömminge